

det til gode. Dersom vi sige: Nej, I maa ikke have denne Ret, denne Bestemmelse skal annulleres, I skulle ikke have Lov til at have jer Bundgarnsplads mere end et Aar eller to — jeg ved ikke, hvad de Herrer ville, de have ikke stillet noget bestemt Forslag i saa Henseende —, vil Følgen blive den, at saa har den Mand haft Pladsen et Aar, og saa maa en anden Mand have den Aaret efter. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Anledning til at bringe en saadan Konkurrence eller Strid mellem Fiskerne om disse Pladser, og det vil blive Følgen, dersom vi vedtage Mindretallets Ændringsforslag, og desuden kan det mange Gange blive et stort økonomisk Tab for en fattig Fisker, som har faaet sig et Bundgarn.

Saa siger det ærede Medlem for Helsingør i sin Omtale af Flertallets Ændringsforslag til § 6, at dersom disse Ændringsforslag blive vedtagne, vil det fremdeles være saaledes, at man vil forbyde danske Fiskere at fiske efter Blankaal. Det forekommer mig at være en lige saa stor Overdrivelse som den, jeg nævnte før. Hvis nemlig § 6 vedtages med Flertallets Ændringer, vil det betyde en stor Indskrænkning for Grundejerns Aalegaardsret, saa stor, at der ogsaa bliver Lejlighed for de fri Fiskere til at fiske efter Blankaal. Hvis det ærede Medlem for Helsingør ikke ved det, skal jeg oplyse ham om, at der er Pladser her i Landet paa 2—3 Mil eller mere, hvor der ikke er udsat mere end 2—3—4 Aalegaarde, hvilke jo altsaa ere en paa hver halve Mil eller deromkring; men trods det, at der jo altsaa er Plads nok, tør Fiskerne ikke udsætte Aalegaarde der, fordi Erfaringen har vist dem, at Grundejerne kunne, naar Aalegaarden har staaet der en vis Tid, klage, og Fiskerne kunne da efter Loven, som den nu er, faa 5 Kr. pr. Etmaal pr. Ruse i Bøde. Forholdene ere, som Fiskerne have udtalt ved de nævnte Generalforsamlinger, saa utaalelige, som de kunne være, saa uheldige, at Regering og Rigsdag bør gøre, hvad de kunne, for hurtigst muligt at bøde paa disse meget sørgelige Forhold.

Overretssagfører Leth, hvis Navn er fremdraget flere Gange i disse Dage, og som har en ikke ganske ringe Erfaring i Retning af de Processer, der føres angaaende denne Sag, har udtalt offentlig baade ved Fiskeriforeningens Generalforsamling og ved Møder, at om der end ellers var Ting i dette Forslag, han ikke syntes om, vilde han dog med Glæde tage Forslaget, som det er forelagt, uden nogen som helst

Ændring alene for at faa denne ny § 6, der er saa langt bedre end den nugældende Lovs § 3, og saa er der dog stor Forskel paa Forslaget § 6 og saaledes, som den vil komme til at se ud efter vort Forslag. Efter Flertallets Ændring vil den blive forbedret betydelig i Færvær af den fri Fisker. Jeg tvivler saamænd ikke om, at det ærede Medlem har udtalt sig, som han gjorde, med de bedste Tanker om at gavne Fiskerne; men ved at opstille saadanne Forslag, som han har gjort, kommer han til at modarbejde dem; thi vedtages de, ville de sikkert lægge saa store Hindringer i Vejen for Forslaget Gennemførelse, saa det skubbes ud i en ubestemmelig Fremtid, noget, der saa vidt muligt for enhver Pris bør undgaas.

Maa jeg med det samme sige, at jeg tror heller ikke, at det ærede Medlems Forslag under Nr. 33 angaaende de store Vaad, som han ønsker tilladt i alle vore Færvænde, er formaalistjænligt, eller at Fiskerne ville vide ham Tak derfor. Disse store Vaad ville ganske sikkert have omtrent lige saa skadelig Indvirkning paa Fiskebestanden og de faststaaende Redskaber i vore Færvænde som de store Trawlere.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), der omtalte Ændringsforslaget under Nr. 31 og sagde, at han kunde ikke forstaa, at man gik med til at tillade Piglystre, men derimod forbød Aalekamme, at Grunden dertil ganske simpelt er den, at man anser begge Redskaber for barbariske, og som helst maatte forbydes, men naar man kun tillader det ene, er det kun halvt saa slemt, som naar man tillader begge. At det er barbariske Redskaber, derom ere vel alle baade Fiskere og Rigsdagsmænd enige. Hvad angaar det Ændringsforslag under Nr. 50, som det ærede Medlem sammen med enkelte andre ærede Medlemmer har stillet, og som han sætter megen Pris paa at faa gennemført, siger jeg for mit Vedkommende, at jeg regner det for et Ændringsforslag af grumme ringe Betydning, og det skal i alt Fald ikke hos mig skorte paa Villighed til at bidrage til en Overensstemmelse paa dette Punkt, da jeg meget godt ved, der er Fiskere i de forskellige Egne af Landet, som ønske Maal for de Fiskearter, der dér er Tale om.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Doose) beklagede sig over, at han var kommen sent ind i Udvalget og ikke havde haft Lejlighed til at sætte sig saa grundig ind i Sagen, som han kunde ønske, naar